

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Nonni poetæ Panopolitani, In euangelium sancti Ioannis
Paraphrasis Græca**

Nonnus <Panopolitanus>

Paris, 1542

Cap. XXI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69505](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69505)

NONNI PARAPHRASIS

catricem lateris mei extende, & tum pectus incredu-
 lum remitte, & duplo maiorem fidem in me colloca,
 ut qui & uideas & palpes. At Thomas uir poste-
 rioris consilii, uocem mutuam rupit: Dominus meus,
 & Deus meus, Et ipse Iesus Didymi diuersi consilii
 mentem arguens dixit: Credis cum me uideris, & o-
 culis per suasionem indueris, sed magis illi beati, qui
 non uidentes, maiorem fidem adhibent, & aspectum
 nō desyderant. Multa alia signa coram prudētibus
 sodalibus Iesus perfecit, multifaria signa ostendens,
 quæ quidem hic testis ueritatis in diuinum librum re-
 tulit, qui inquam, hæc omnia exarauit, uoluntario si-
 lentio intacta reliquit. Hæc uerò omnia, teste scriptu-
 ra exarata sunt, ut fidem uitæ seruatorem habeatis,
 quod Christus Iesus est filius patris semper uiuentis
 Dei, & ut uobis credentibus gratia cœlestis imperii,
 sit retalio æterna uitæ diuinæ.

CAP. XXI.

Tertium, diuinam formam suis discipulis
 Christus manifestauit, trans minime si-
 lens mare Tiberiadis. Sic uerò formã in-
 tra abditam domum manifestauit: erat Pe-
 trus, cui prius Simon nomen erat, & sapiens Andre-
 as, qui Petri germanus frater existebat, & asperi
 duo filii matre insequentis Zebedæi. Tum Thomas
 binominis cum illis erat: Aderat autem ipse Natha-
 nael, aliq; duo Deo credentes uiri, & ipsis congre-
 gatis, Simon retium lineorū plicator dixit: Vado ad
 piscosam solitam capturam. Et alii conueniunt pesca-
 tores

tores dixerunt ei: Et nos conueniē uniuersi ad fun-
 ctiones piscosās maris fusilis concedimus, & ex edi-
 bus effusa fuga fluebat, & prope os maris nauē in-
 scendentes nauigabant, & uniuersum agmē per to-
 tam noctem manibus in mari occupatum, nihil com-
 prehendere potuit. Et Simon rursus oppidō discru-
 ciabatur animo, subuentaneum rete utrisque mani-
 bus trahens. Et cum aurora roseis splendoribus ca-
 liginem dispulisset, Christus ad ualde calculosa lit-
 tora maris stabat, matutinum & peregrinum ue sti-
 gium ad solitum stagnum, non aliter ac edulij mari-
 ni cupidus flectens. Neque uerō discipuli uidētes co-
 gnoscebāt, quōd Iesus cominus esset, & solito pis-
 catores in udo uitā traducētes interrogabat: Adfer-
 tis filij maris ministri, nauigabilia maris ampli ciba-
 ria? Discipuli autem respondentes, sibi aliquid ci-
 bi suppetere negarunt. Et rex respondebat sermo-
 ne: Immittite procul emissa retia in mare pisciū ia-
 ctu fœlix, immittite inquam, in dextera uicina par-
 te nauis paratæ & ductilis, & immissis lineis reti-
 bus, ineffabilem copiam marinam, suapte sponte uo-
 lubilem, pisces uidelicet intra secessus maris placidi
 aspectus salientes cœperunt, ut uix robur eis suppe-
 ditaret retia humida trahere, propter profundum
 & multum capax onus multitudinis piscium. Et di-
 scipulus quem dominus amore prosequēbatur soci-
 us, Simoni humido maris profundi rimatori dixit:
 Ipse rex hic est. Et hic Simon, scilicet cominus pro-
 pe ruens, uentrem indumento uario cinxit, & linea

ueste

NONNI PARAPHRASIS

ueste multum foraminosa corpori applicuit. Tum
 marino circumiectamento nates inuoluens, pelle ui-
 delicet, quam suspensam in plicas geminorum fo-
 morum, umbraculum membri uirilis ab oculis remo-
 ti, piscatores gestant. Nudum enim habebat corpus
 cum in littus rete traheret, & celer in mare ruebat,
 & solitum mare sulcans, manibus remigans, caput
 in altum tollens, pedibus mutuis aquam secundam
 impellebat. Et ipse quidem prope ripam uenerat, sub-
 iens littus Deum suscipiens, ubi Iesus manebat expe-
 ctans eum. Alij uero sodales ad unum omnes, una na-
 ue appulerunt, trahentes in aquis sequentia retia ca-
 ptura, non enim nauigatio illorū in mari facta, ual-
 de à terra aberat, sed ducentis cubitis impetu flu-
 ctus auræ uehementer spumam in littus intrudebāt,
 adeo ut uicinum littus spuma ualde conspergeretur:
 & ut terram tetigerunt in littore siticulosi maris,
 pyram marcescentem flammeo uapore uiderūt, &
 super carbonariam in alto piscem, iuxta panem re-
 centem positum, & imperabat rex discipulis: Ad-
 ferte nunc ex alia captura piscium in profundo ma-
 ris latentium, quos quidem ex penetralibus maris
 monstra producentis extraxistis. Et Simon saliens
 pedibus humidis, mare inscendit, manibus æquo ro-
 bore præditis, rete in terram trahens, rete inquam
 piscium magnorum & salientium celeri agitatio-
 ne. Et Simon premebatur tergo incuruato, undique
 centenariam turbam humidi gregis trahens, quibus
 simul connexis alij piscatores cum tribus quinquaginta

ginta adueniebant, & linum tot pisciū uectura gra-
 uatum in mari non scindebatur. Neque tunc aliquis
 uir ex sodalibus, qui ad eum simul uenerāt, oculis in
 faciem coniectis, Deum præsente obseruans, ausus
 fuit Dominum interrogare, quis es? Nec Simon au-
 dax quanuis Dominum interrogabat, prope cogno-
 scēs, quòd Dominus Iesus esset. Et rex illis ualde ma-
 gnum piscem ferens, apposuit piscem & panem re-
 centem, & imperabat discipulis suis: Venite iterum
 in orbē unius mensæ, edite assatum & inopinatum
 tum solitum maris cibum. Hac tertia uice alia Ie-
 sus omnibus discipulis ostendit se, quòd redux è mor-
 tuis, terrestres recessus terræ reliquisset. Et hoc fa-
 ctum est trans mare solitum, pisciculis refertum Ti-
 beriadis, ubi cum discipulis epulas attigit, & ad us-
 num omnes missos faciens à pisciosa cœna indiui-
 sæ mensæ, Simoni proximo diuinam uocem extulit:
 Me magis quàm uniuersi sodales mihi iuncti, amo-
 re prosequeris? Et dixit ei Petrus: Certe Domine,
 & tu quidem in mente nosti, quantum te amem, nec
 sermone amor erga te meus opus habet. Et rex Pe-
 tro diuino ore iniungebat: Pasce mihi tua minimè
 taciturna uirga mēte præditas oues. Iesus uerò rur-
 sum Petrum uoce interrogabat: Simon ex Ioannis
 genere pulchris liberis abundāti, me solum magis quàm
 sodales simul iuncti amas? Et Simon secundum regi-
 mentū aperiēs, humani gregis piscator dixit: Certè
 rex, tu quidē meo mētis testis es, & tibiipsi cōpertū
 est, quòd ego dulci & ineffabili amoris philtro erga te

NONNI PARAPHRASIS

correptus sum. Et rursus rex prudēti Petro dixit:
 Pasce intellectu prāditum gregem ouium mearum.
 Et Iesus rursus solita uoce Petrum alloquitur: Simō
 fili diuini patris Ioannis, tu multo maiori desyderio
 mei ardes quā alij? Et audax Petrus dolore discru-
 ciabatur quod Iesus eum tertium interrogasset, me
 magis quā mei sodales, eo quo liberi erga parētes
 adfectu incitantur amas? At Petrus tristi uoce Iesu
 respondebat: Omnia tu nosti, quaecunque o rex mun-
 di curo, & scis indissolubile uinculum mea erga te
 amicitiae, scis quā te amem. Deus uero responde-
 bat sermone, Coelesti uirga pasce oues & agnos. O
 Petre, dum adhuc iuuenis eras, tuo ipsius cingulo te
 cingebas, & pedis uestigium flectebas, quō ire lu-
 bitum erat: iam uerō ingrauescente senio, manum
 tuam necessario extendens, & immisericordes alij
 uiri te circumligabunt ducētes in locum, quem ani-
 mus tuus non expetit. Dixit gnara uoce mortis finē
 uaticinans, nimirum qualem mortem Petrus obiens,
 regem honoraturus esset. Et deus Petro sapientiae
 pleno dixit: Pasce librorū floribus agnos meos pru-
 dentes. Et dixit ei Christus: Assequere. Et tunc ua-
 dens Simon uarij consilij uir obuertebat orbem oca-
 lorum conuersorum, & uidit discipulum planta se-
 quentem, quem dominus amore prosequabatur, qui
 & rege diuino conuiuium instruente transuersus, su-
 per pectus lapsus, sermone audiendi cupido, Iesum
 gnarum interrogat: Quis est uir, qui te deo infen-
 sis Iudaeis tradet? Hunc Petrus tunc uidens sciscita-
 batur,

batur, Ecquid hic meus cōcertator faciet? Rex uero
 Petrū obiurgauit sermone: Si ipsum, donec uenero,
 cupio manere, hic hoc quid ad te pertinet? tu me se=
 quere. Et hic sermo gloriosus ex sodalibus notis, clā=
 destina uoce euulgabatur, quòd ille & inuincibilis,
 & communis mortis finem uisurus non esset. At Ie=
 sus non dixerat, non uita priuabitur, sed hoc solum,
 si ipsum adhuc hic uolo manere, dum redeo, quid ad
 te pertinet? quid rogas? Hic Christi familiaris disci=
 pulus, qui oculis & uidit, secluso errabundo auditu,
 is diuinorum operum testis est, & uidens quidem
 hæc omnia, in diuinum librum redegit. Et hic ueri=
 tatis testis, alia multa miracula, quæ quidem Chri=
 stus fecit, prudenti silētio obsignauit, si uir mortalis
 singulatim in orbem quæcunque Christus mi=
 racula fecit, exararet, non spero ipsum
 mundum pulchriformem, immen=
 sum, tot libros recens fa=
 ctos ferre posse.

Lib. Coll. soc. J. Paderborn. a. 1611.

FINIS.

Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is arranged in approximately 20 horizontal lines across the page.

